

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 grudnia 2015 r.

Poz. 2066

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 listopada 2015 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1484 i 1890) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 235, poz. 1589), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 15 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 78, poz. 652);
- 2) rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2009 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 215, poz. 1668);
- 3) rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 sierpnia 2010 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 164, poz. 1111);
- 4) rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 2014 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. poz. 1811).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje:

- 1) § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 maja 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 78, poz. 652), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) § 2 i § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 215, poz. 1668), które stanowią:

„§ 2. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się w 2009 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) § 2 i § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 sierpnia 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 164, poz. 1111), które stanowią:

„§ 2. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się w 2010 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) § 2 i § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. poz. 1811), które stanowią:

„§ 2. W przypadku zmiany terminu (harmonogramu) spłaty ekspozycji kredytowej, o której mowa w § 5 ust. 5 rozporządzenia wymienionego w § 1, opóźnienie w spłacie, w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r., można liczyć według terminów (harmonogramu) spłaty ustalonych według drugiej zmiany, jeżeli pierwsza zmiana terminów (harmonogramu) została dokonana przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz jeżeli druga zmiana terminów (harmonogramu) została dokonana po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W przypadku kolejnych zmian terminów (harmonogramów) spłaty, opóźnienie w spłacie ekspozycji kredytowej można liczyć według terminów (harmonogramu) spłaty ustalonych w drugiej zmianie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.”.

Minister Finansów: *M. Szczurek*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów
z dnia 12 listopada 2015 r. (poz. 2066)

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 16 grudnia 2008 r.

w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków

Na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. c ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa o rachunkowości – ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 2) ekspozycje kredytowe – bilansowe należności z tytułu kredytów i pożyczek, skupionych wierzytelności, czeków i weksli, zrealizowanych gwarancji, innych wierzytelności o podobnym charakterze oraz udzielone zobowiązania pozabilansowe o charakterze finansowym i gwarancyjnym, z wyłączeniem:
 - a) odsetek i prowizji, także skapitalizowanych,
 - b) wierzytelności od podmiotów zależnych od banku, jeżeli:
 - zaangażowanie kapitałowe banku w te podmioty wycenione jest metodą praw własności, na podstawie art. 63 ustawy o rachunkowości, oraz
 - poziom rezerw tworzonych przez te podmioty jest nie niższy niż poziom obliczony zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu;
- 3) ekspozycje kredytowe wobec Skarbu Państwa – ekspozycje kredytowe wynikające z umów zawartych przez osoby uprawnione do reprezentowania Skarbu Państwa;
- 4) pożyczki i kredyty detaliczne – ekspozycje kredytowe wobec osób fizycznych, udzielone na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego, z wyłączeniem pożyczek i kredytów mieszkaniowych, pożyczek i kredytów hipotecznych oraz zobowiązań pozabilansowych;
- 5) pożyczki i kredyty mieszkaniowe – ekspozycje kredytowe wobec osób fizycznych wynikające z finansowania niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego:
 - a) nabycia, budowy, przebudowy, rozbudowy lub nadbudowy domu albo lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość,
 - b) nabycia spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej albo prawa odrębnej własności lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej,
 - c) remontu domu albo lokalu, o których mowa w lit. a i b,
 - d) nabycia działki budowlanej lub jej części pod budowę domu jednorodzinnego lub budynku mieszkalnego, w którym jest lub ma być położony lokal mieszkalny,
 - e) innego celu związanego z zaspokajaniem potrzeb mieszkaniowych, w szczególności pokrycia kosztów partycypacji w kosztach budowy mieszkań przez towarzystwa budownictwa społecznego;
- 6) pożyczki i kredyty hipoteczne – ekspozycje kredytowe wobec osób fizycznych na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego, zabezpieczone zabezpieczeniami wymienionymi w ust. 3 pkt 16 załącznika nr 2 do rozporządzenia, pod warunkiem że zabezpieczenia te ustanowione są na nieruchomości mieszkalnej;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166, 1333, 1844 i 1893.

- 7) rezerwa na ryzyko ogólne – rezerwę utworzoną zgodnie z art. 130 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.³⁾);
- 8) pierwotna wysokość zabezpieczanej kwoty – wysokość ekspozycji kredytowej określonej w umowie obowiązującej w dniu dokonywania klasyfikacji;
- 9)⁴⁾ fundusz poręczeniowy – osobę prawną, która nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznaczają zysk na cele statutowe służące tworzeniu korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości, prowadząc działalność polegającą na udzielaniu gwarancji lub poręczeń za zobowiązania mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców, a także organizacji pożytku publicznego.

§ 2. 1. Banki tworzą rezerwy na ryzyko związane z ich działalnością, zwane dalej „rezerwami celowymi”, w odniesieniu do ekspozycji kredytowych zaklasyfikowanych do:

- 1) kategorii „normalne” – w zakresie ekspozycji kredytowych wynikających z pożyczek i kredytów detalicznych;
- 2) kategorii „pod obserwacją”;
- 3) grupy „zagrożone” – w tym do kategorii „poniżej standardu”, „wątpliwe” lub „stracone”.

2. Zasady klasyfikacji ekspozycji kredytowych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Wykaz zabezpieczeń ekspozycji kredytowych określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

4. Obowiązek tworzenia rezerw celowych nie dotyczy ekspozycji kredytowych stanowiących udzielone zobowiązania pozabilansowe w przypadku, gdy postanowienia umowy:

- 1) gwarantują bankowi swobodę w podjęciu decyzji o uruchomieniu środków w ramach zobowiązania lub
- 2) uzależniają uruchomienie środków w ramach zobowiązania od terminowej obsługi już wykorzystanej części i niebudzącej obaw sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika w przypadku, gdy wymagane jest stosowanie tego kryterium, lub
- 3) uzależniają uruchomienie środków w ramach zobowiązania od złożenia zabezpieczeń wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, umożliwiających pomniejszenie podstawy tworzenia rezerw celowych o kwotę odpowiadającą uruchamianym środkom lub klasyfikowanie ekspozycji kredytowej do kategorii „normalne”.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek banku, zezwolić na inną klasyfikację ekspozycji kredytowych, w szczególności na podstawie wewnętrznych systemów ratingów i metod szacowania oczekiwanych strat, zwanych dalej „modelami ryzyka kredytowego”, informując ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o udzielonym zezwoleniu.

§ 3. 1. Rezerwy celowe na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi wynikającymi z pożyczek i kredytów detalicznych, zaklasyfikowanymi do kategorii „normalne”, tworzy się w wysokości co najmniej wymaganego poziomu rezerw, stanowiącego 1,5% podstawy tworzenia rezerw celowych.

2. Rezerwy celowe na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi zaklasyfikowanymi do kategorii „pod obserwacją”, „poniżej standardu”, „wątpliwe” i „stracone” tworzy się na podstawie indywidualnej oceny ryzyka obciążającego daną ekspozycję, jednak w wysokości co najmniej wymaganego poziomu rezerw, stanowiącego w relacji do podstawy tworzenia rezerw celowych:

- 1) 1,5% – w przypadku kategorii „pod obserwacją”;
- 2) 20% – w przypadku kategorii „poniżej standardu”;
- 3) 50% – w przypadku kategorii „wątpliwe”;
- 4) 100% – w przypadku kategorii „stracone”.

3. Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek banku, może zezwolić na utworzenie rezerw celowych w innej wysokości niż określona w ust. 1 i 2, w szczególności na podstawie modeli ryzyka kredytowego, informując ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o udzielonym zezwoleniu.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854 i 1864.

⁴⁾ Dodany przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 sierpnia 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 164, poz. 1111), które weszło w życie z dniem 22 września 2010 r.; miało zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się w 2010 r.

4.⁵⁾ Rezerwy celowe tworzy się, aktualizuje co do wysokości oraz rozwiązuje najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca kończącego kwartał, w którym dokonano przeglądu i klasyfikacji ekspozycji kredytowych.

5. (uchylony).⁶⁾

§ 4. 1. Podstawę tworzenia rezerw celowych stanowi wartość bilansowa ekspozycji kredytowej bez uwzględnienia utworzonych rezerw celowych, ale z uwzględnieniem przewidywanej w związku z restrukturyzacją zadłużenia kwoty umorzenia części ekspozycji kredytowej.

2. Podstawę tworzenia rezerw celowych na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi, zaklasyfikowanymi do kategorii „pod obserwacją” lub grupy „zagrożone”, można pomniejszyć, z zastrzeżeniem § 5, o wartość zabezpieczeń wymienionych w:

- 1) ust. 3 pkt 3, 16–20 oraz w zakresie pojazdów samochodowych – pkt 23 i 24 załącznika nr 2 do rozporządzenia – w przypadku ekspozycji kredytowych wynikających z pożyczek i kredytów detalicznych;
- 2) ust. 3 załącznika nr 2 do rozporządzenia – w przypadku pozostałych ekspozycji kredytowych.

3. Przeglądów i aktualizacji wartości zabezpieczeń, o które pomniejszono podstawę tworzenia rezerw celowych, dokonuje się, z zastrzeżeniem ust. 4, w trybie obowiązującym dla przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych.

4. W przypadku zabezpieczeń w postaci hipoteki, zastawu na statku morskim i zastawu na statku powietrznym wartość zabezpieczenia ustala się na podstawie posiadanej wyceny rzeczoznawcy lub – w określonych odrębnymi przepisami przypadkach – na podstawie wyceny bankowo-hipotecznej. Bank w ramach przeglądów i aktualizacji wartości zabezpieczeń dokonuje analizy rynkowych cen zabezpieczeń na podstawie własnych lub międzybankowych baz danych, zgodnie z przyjętą pisemną procedurą. Jeśli wynikający z tej analizy spadek rynkowych cen tych zabezpieczeń, w okresie od dokonania ostatniej wyceny przez rzeczoznawcę, może mieć znaczący wpływ na wartość danego zabezpieczenia ekspozycji kredytowej, bank powinien zlecić ponowną wycenę lub pisemnie uzasadnić odstępnie od jej zlecenia.

§ 5. 1. Pomniejszeń, o których mowa w § 4 ust. 2, można dokonać, jeżeli na dzień dokonywania przeglądu, o którym mowa w § 4 ust. 3, spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) wartość zabezpieczenia jest możliwa do uzyskania, w wysokości uwzględnianej do pomniejszenia podstawy tworzenia rezerw, podczas ewentualnego postępowania egzekucyjnego, biorąc pod uwagę ograniczenia prawne, ekonomiczne i faktyczne, mogące wpływać na rzeczywistą możliwość zaspokojenia się banku z przedmiotu zabezpieczenia;
- 2) zabezpieczenie to nie jest lub nie było wykorzystane w trybie przewidzianym w części I ust. 3 pkt 2 i ust. 4 załącznika nr 1 do rozporządzenia.

2. Kwota, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych, w przypadku zabezpieczeń w postaci:

- 1) hipoteki – nie może być wyższa niż wysokość dokonanego wpisu do księgi wieczystej oraz:
 - a) 50% wartości ustalonej na podstawie wyceny rzeczoznawcy. Jeżeli wycena rzeczoznawcy nie uwzględnia wcześniej powstałych obciążeń, wartość tę pomniejsza się najpierw o łączną kwotę tych obciążeń,
 - b) 60% bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości, ustalonej zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1588);
- 2) przeniesienia prawa własności rzeczy ruchomej – nie może być wyższa niż 50% wartości sprzedaży netto danej rzeczy ruchomej i 50% pierwotnej wysokości zabezpieczanej kwoty;
- 3) przeniesienia prawa własności papierów wartościowych, z wyjątkiem emitowanych przez Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski, banki centralne lub rządy państw będących członkiem Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz inne banki – nie może być wyższa niż 50% ich wartości godziwej;
- 4) zastawu na statku morskim lub powietrznym – nie może być wyższa niż 50% wyceny rzeczoznawcy i 50% pierwotnej wysokości zabezpieczanej kwoty;

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 215, poz. 1668), które weszło w życie z dniem 26 grudnia 2009 r.; miało zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się w 2009 r.

⁶⁾ Dodany przez § 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 maja 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 78, poz. 652), które weszło w życie z dniem 25 maja 2009 r.; uchylony przez § 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5.

- 5) zastawu rejestrowego na prawach z papierów wartościowych, o których mowa w pkt 3 – nie może być wyższa niż 50% ich wartości godziwej;
- 6) zastawu rejestrowego na rzeczy ruchomej – nie może być wyższa niż 50% wartości sprzedaży netto danej rzeczy ruchomej i 50% pierwotnej wysokości zabezpieczanej kwoty;
- 7) gwarancji lub poręczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 7 i ust. 3 pkt 11 załącznika nr 2 do rozporządzenia, oraz oświadczenia patronackiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 25 załącznika nr 2 do rozporządzenia – łącznie w stosunku do jednego podmiotu, nie może być wyższa niż 15% aktywów netto wystawcy zabezpieczenia, pomniejszych o należne, lecz niewniesione wkłady na poczet kapitałów (funduszy) podstawowych oraz o akcje własne, według ich wartości godziwej.

3. Limity pomniejszenia kwoty ekspozycji kredytowej określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Z zastrzeżeniem ust. 5:

- 1)⁷⁾ w przypadku ekspozycji kredytowych zabezpieczonych zabezpieczeniami wymienionymi w ust. 3 pkt 16 załącznika nr 2 do rozporządzenia, kwota, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych, nie może być większa niż limit pomniejszenia dla poszczególnych okresów opóźnienia w spłacie, określony w tabeli nr 1 załącznika nr 3 do rozporządzenia;
- 2) w przypadku ekspozycji kredytowych zabezpieczonych zabezpieczeniami, wymienionymi w ust. 3 załącznika nr 2 do rozporządzenia, z wyłączeniem określonych w pkt 1, kwota, o którą można pomniejszyć podstawę tworzenia rezerw celowych, nie może być większa niż limit pomniejszenia dla poszczególnych okresów opóźnienia w spłacie, określony w tabeli nr 2 załącznika nr 3 do rozporządzenia.

5. Jeżeli w przypadku ekspozycji kredytowej opóźnionej w spłacie, terminy (harmonogram) spłaty zostały zmienione, to opóźnienie w spłacie ekspozycji kredytowej liczy się dla celów określonych w ust. 4 według zmienionych terminów (zmienionego harmonogramu) spłaty, pod warunkiem że zmiana ta została dokonana po raz pierwszy. W przypadku kolejnych zmian terminów (harmonogramu) spłaty, opóźnienie w spłacie ekspozycji kredytowej liczy się według terminów (harmonogramu) spłaty ustalonych w pierwszej zmianie.⁸⁾

§ 6. W przypadku gdy bank posiada wobec dłużnika ekspozycje kredytowe stanowiące zarówno należności bilansowe, jak i udzielone zobowiązania pozabilansowe, jeżeli warunki umowy nie stanowią inaczej, posiadane zabezpieczenia uwzględnia się w pierwszej kolejności w ustalaniu podstawy tworzenia rezerwy celowej na należności bilansowe.

§ 7. Wymagany poziom rezerw celowych na ryzyko związane z ekspozycjami kredytowymi:

- 1) wynikającymi z pożyczek i kredytów detalicznych, zaklasyfikowanymi do kategorii „normalne” – pomniejsza się o kwotę równą 25% rezerwy na ryzyko ogólne;
- 2) zaklasyfikowanymi do kategorii „pod obserwacją” – pomniejsza się o kwotę równą 25% rezerwy na ryzyko ogólne.

§ 8. Rezerwy celowe tworzy się w ciężar kosztów.

§ 9. 1. Rezerwy celowe rozwiązuje się po wygaśnięciu przyczyn ich utworzenia.

2. Rezerwę celową zmniejsza się odpowiednio do:

- 1) zmniejszenia się kwoty ekspozycji kredytowej;
- 2) zmiany kategorii ekspozycji kredytowej na kategorię o niższym stopniu ryzyka w wyniku dokonanej klasyfikacji;
- 3) wzrostu wartości zabezpieczenia pomniejszającego podstawę tworzenia rezerw celowych;
- 4) wzrostu wartości rezerwy na ryzyko ogólne.

3. Ekspozycje kredytowe stanowiące należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne odpisuje się w ciężar utworzonych na nie rezerw celowych.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. poz. 1811), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

⁸⁾ Zgodnie z § 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7, opóźnienie w spłacie, w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r., można liczyć według terminów (harmonogramu) spłaty ustalonych według drugiej zmiany, jeżeli pierwsza zmiana terminów (harmonogramu) została dokonana przed dniem 1 stycznia 2015 r. oraz jeżeli druga zmiana terminów (harmonogramu) została dokonana po dniu 1 stycznia 2015 r. W przypadku kolejnych zmian terminów (harmonogramów) spłaty, opóźnienie w spłacie ekspozycji kredytowej można liczyć według terminów (harmonogramu) spłaty ustalonych w drugiej zmianie.

§ 10. 1. Wniosek, o którym mowa w § 2 ust. 5 oraz § 3 ust. 3, powinien w szczególności zawierać:

- 1) szczegółowy opis modelu ryzyka kredytowego, w tym w szczególności:
 - a) zasady określania portfela kredytowego objętego modelem ryzyka kredytowego oraz analizę jego jednorodności,
 - b) określenie rozkładu strat w portfelu kredytowym,
 - c) zasady szacowania parametrów rozkładu strat na portfelu kredytowym,
 - d) opis źródeł i metod aktualizacji danych (próba historyczna) wykorzystywanych do szacowania parametrów modelu – prawdopodobieństwa przeklasyfikowania ekspozycji kredytowych i ich zmienność,
 - e) zasady uwzględniania zabezpieczeń dopuszczonych rozporządzeniem,
 - f) specyfikację i weryfikację założeń modelu ryzyka kredytowego;
- 2) założenia i opis przyjętych zasad weryfikacji historycznej;
- 3) procedury zarządzania ryzykiem kredytowym w banku;
- 4) procedury wewnętrznej kontroli w zarządzaniu ryzykiem kredytowym;
- 5) przykład zastosowania modelu ryzyka kredytowego do klasyfikacji ekspozycji kredytowych oraz wyznaczania wymaganego poziomu rezerw celowych za okres poprzedniego kwartału wraz z wynikami weryfikacji historycznej.

2. Wycena wartości bilansowej ekspozycji kredytowych wynikająca z zastosowania przyjętego modelu powinna być zgodna z wyceną wynikającą z zastosowania Międzynarodowych Standardów Rachunkowości.

3. Zezwolenia, o których mowa w § 2 ust. 5 oraz § 3 ust. 3, mogą:

- 1) być wydane bezterminowo lub na czas określony;
- 2) zostać cofnięte, jeśli bank nie zapewnia właściwego zarządzania ryzykiem kredytowym, a w szczególności, jeśli na podstawie przeprowadzonej weryfikacji stwierdzono, że w okresie ostatnich 12 miesięcy rzeczywiste straty są wyższe od rezerw celowych obliczonych na podstawie modelu ryzyka kredytowego.

§ 11. W przypadku utworzenia rezerw celowych w wysokości niższej niż wymagany poziom rezerw celowych, z zastrzeżeniem § 2 ust. 5 oraz § 3 ust. 3, zarząd banku niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o przyczynach takiego stanu i niezwłocznie uzupełnia brakujące rezerwy celowe, przy czym uzupełnienie nie może nastąpić później niż do końca danego roku obrotowego.

§ 12. 1. Przy dokonywaniu klasyfikacji ekspozycji kredytowych wobec Skarbu Państwa, powstałych przed dniem 1 stycznia 2002 r., w przypadku których bank zawarł z reprezentantem Skarbu Państwa, na podstawie dotychczasowych przepisów, umowy:

- 1) potwierdzające bezsporność i wymagalność ekspozycji kredytowej oraz
- 2) określające terminy (harmonogramy) spłat

– okres opóźnienia w spłacie kapitału lub odsetek liczy się od terminów (harmonogramu) spłat określonych w tych umowach.

2. Jeżeli bank nie zawarł umów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ekspozycje kredytowe wobec Skarbu Państwa, powstałe przed dniem 1 stycznia 2002 r., klasyfikuje się jako „stracone”.

§ 13. Decyzje Komisji Nadzoru Finansowego dotyczące rezerw celowych, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia lub cofnięcia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.⁹⁾

⁹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 2003 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. Nr 218, poz. 2147 oraz z 2007 r. Nr 128, poz. 887), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosownie do art. 80 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 16 grudnia 2008 r.

Załącznik nr 1**ZASADY KLASYFIKACJI EKSPOZYCJI KREDYTOWYCH****I. Kryteria klasyfikacji ekspozycji kredytowych**

1. Ekspozycje kredytowe klasyfikuje się zgodnie z częścią II niniejszego załącznika na podstawie:

- 1) kryterium terminowości spłaty kapitału lub odsetek w odniesieniu do:
 - a) ekspozycji kredytowych wobec Skarbu Państwa,
 - b) ekspozycji kredytowych wobec osób fizycznych, udzielonych na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego;
- 2) w odniesieniu do pozostałych ekspozycji kredytowych, dwóch niezależnych od siebie kryteriów:
 - a) terminowości spłaty kapitału lub odsetek,
 - b) sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika.

2. Ocena sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika, odpowiednio do jego statusu, powinna w szczególności uwzględniać:

- 1) mierniki ilościowe, do których zalicza się zwłaszcza:
 - a) wskaźniki efektywności działania (np. rentowność, zyskowność kapitału),
 - b) wskaźniki płynności,
 - c) wskaźniki rotacji majątku obrotowego i zobowiązań bieżących,
 - d) wskaźniki struktury bilansu (np. wskaźniki zadłużenia i możliwości obsługi długu),
 - e) współczynnik wypłacalności (w przypadku banków) i stopień pokrycia środkami własnymi marginesu wypłacalności oraz pokrycia kapitału gwarancyjnego (w przypadku zakładów ubezpieczeń);
- 2) mierniki jakościowe, do których zalicza się zwłaszcza:
 - a) jakość zarządzania (ocena kadry kierowniczej),
 - b) stopień zależności od rynku,
 - c) stopień zależności od dotacji rządowych, zamówień rządowych, kilku dużych dostawców lub odbiorców,
 - d) stopień zależności od innych podmiotów grupy;
- 3) dostępne oceny zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej¹⁰⁾, odnoszące się zarówno do dłużnika, jak i państwa jego pochodzenia.

3. W przypadku ekspozycji kredytowych:

- 1) wynikających z nabycia przez bank czeków, weksli oraz wierzytelności z prawem regresu – ocenę sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika można zastąpić oceną sytuacji ekonomiczno-finansowej wierzyciela;
- 2) w części zabezpieczonej zabezpieczeniami wymienionymi w ust. 2 załącznika nr 2 do rozporządzenia – ocenę sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika można zastąpić oceną sytuacji ekonomiczno-finansowej wystawcy zabezpieczenia lub banku będącego emitentem papierów wartościowych albo zaangażowanego z tytułu operacji rozliczeniowych, które stanowią podstawę zabezpieczenia ekspozycji kredytowych; zabezpieczenia te uwzględnia się, stosując odpowiednio zasady określone w § 5 rozporządzenia;
- 3) wynikających z finansowania projektów inwestycyjnych, prowadzonych w ramach powołanych do tego celu odrębnych spółek prawa handlowego – ocenę sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika można zastąpić oceną struktury prawno-finansowej projektu inwestycyjnego, biorąc pod uwagę zawarte i obowiązujące umowy i wiążące oświadczenia minimalizujące poszczególne rodzaje ryzyka projektu, ze szczególnym uwzględnieniem założeń finansowych projektu, które stanowiły podstawę zaangażowania banku z tytułu ekspozycji kredytowej.

¹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez § 1 pkt 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7.

4. Niezależnie od przepisu części II ust. 1 niniejszego załącznika ekspozycje kredytowe, o których mowa w części II ust. 1 pkt 3 i 4, w części zabezpieczonej zabezpieczeniami, o których mowa w ust. 1 załącznika nr 2 do rozporządzenia, mogą być klasyfikowane jako ekspozycje kredytowe „normalne”; zabezpieczenia te uwzględnia się, stosując odpowiednio zasady określone w § 5 rozporządzenia.

5.¹¹⁾ Zobowiązania pozabilansowe Banku Gospodarstwa Krajowego wynikające z gwarancji lub poręczeń portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, udzielonych w ramach realizacji programów rządowych oraz z gwarancji i poręczeń udzielonych ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych oraz Funduszu Poręczeń Unijnych, zlikwidowanych na podstawie ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 65, poz. 545), mogą być klasyfikowane na podstawie klasyfikacji ekspozycji kredytowych objętych gwarancją lub poręczeniem dokonanej przez banki, które posiadają ekspozycje kredytowe objęte gwarancją lub poręczeniem.

6.¹²⁾ Zobowiązania pozabilansowe Banku Gospodarstwa Krajowego wynikające z regwarancji lub reporeczeń, udzielonych w ramach realizacji programów rządowych, o których mowa w art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2015 r. poz. 1052 i 1854), zabezpieczających zobowiązania funduszy poręczeniowych, mogą być klasyfikowane na podstawie klasyfikacji ekspozycji kredytowych objętych regwarancją lub reporeczeniem dokonanej przez banki, które posiadają ekspozycje kredytowe objęte regwarancją lub reporeczeniem.

II. Klasyfikacja ekspozycji kredytowych

1. Z zastrzeżeniem części I ust. 4, ekspozycje kredytowe klasyfikuje się do następujących kategorii:

- 1) w przypadku ekspozycji wobec Skarbu Państwa:
 - a) ekspozycje kredytowe „normalne” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek w stosunku do terminu (harmonogramu) spłat określonego w momencie powstania zobowiązania Skarbu Państwa nie przekracza jednego roku,
 - b) ekspozycje kredytowe „wątpliwe” – obejmujące:
 - ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek w stosunku do terminu (harmonogramu) spłat określonego w momencie powstania zobowiązania Skarbu Państwa przekracza jeden rok i nie przekracza 2 lat,
 - ekspozycje kredytowe o nieokreślonym terminie (harmonogramie) płatności, dla których okres od momentu powstania zobowiązania Skarbu Państwa do momentu klasyfikacji nie przekracza jednego roku,
 - c) ekspozycje kredytowe „stracone” – obejmujące:
 - ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek w stosunku do terminu (harmonogramu) spłat określonego w momencie powstania zobowiązania Skarbu Państwa przekracza 2 lata,
 - ekspozycje kredytowe o nieokreślonym terminie (harmonogramie) płatności, dla których okres od momentu powstania zobowiązania Skarbu Państwa do momentu klasyfikacji przekracza jeden rok,
 - wszelkie ekspozycje kredytowe sporne;
- 2) w przypadku ekspozycji kredytowych wynikających z pożyczek i kredytów detalicznych:
 - a) ekspozycje kredytowe „normalne” – obejmujące ekspozycje, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza 6 miesięcy,
 - b) ekspozycje kredytowe „stracone” – obejmujące:
 - ekspozycje, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 6 miesięcy,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego,
 - ekspozycje kredytowe kwestionowane przez dłużników na drodze postępowania sądowego,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony;

¹¹⁾ Dodany przez § 1 pkt 2 rozporządzenia wymienionego jako pierwsze w odnośniku 6; w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5.

¹²⁾ Dodany przez § 1 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4.

- 3) w przypadku pozostałych ekspozycji kredytowych wobec osób fizycznych, udzielonych na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego:
- a) ekspozycje kredytowe „normalne” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza miesiąca,
 - b) ekspozycje kredytowe „pod obserwacją” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza miesiąc i nie przekracza 3 miesięcy,
 - c) ekspozycje kredytowe „poniżej standardu” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 3 miesiące i nie przekracza 6 miesięcy,
 - d) ekspozycje kredytowe „wątpliwe” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 6 miesięcy i nie przekracza 12 miesięcy,
 - e) ekspozycje kredytowe „stracone” – obejmujące:
 - ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 12 miesięcy,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego,
 - ekspozycje kredytowe kwestionowane przez dłużników na drodze postępowania sądowego,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznanne i których majątek nie został ujawniony;
- 4) w przypadku pozostałych ekspozycji kredytowych:
- a) ekspozycje kredytowe „normalne” – obejmujące ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek nie przekracza miesiąca, a sytuacja ekonomiczno-finansowa dłużników nie budzi obaw,
 - b) ekspozycje kredytowe „pod obserwacją” – obejmujące ekspozycje kredytowe:
 - w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza miesiąc i nie przekracza 3 miesięcy, a sytuacja ekonomiczno-finansowa dłużników nie budzi obaw, lub
 - które ze względu na ryzyko regionu, państwa, branży, grupy klientów, grupy produktów wymagają szczególnej uwagi. Oprócz wymienionych, bank może dodatkowo ustalić inne kryteria klasyfikacji do kategorii „pod obserwacją”,
 - c) ekspozycje kredytowe „poniżej standardu” – obejmujące:
 - ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 3 miesiące i nie przekracza 6 miesięcy,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa może stanowić zagrożenie terminowej spłaty ekspozycji,
 - d) ekspozycje kredytowe „wątpliwe” – obejmujące:
 - ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 6 miesięcy i nie przekracza 12 miesięcy,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa ulega znacznemu pogorszeniu, a zwłaszcza gdy ponoszone straty w sposób istotny naruszają ich kapitały (aktywa netto),
 - e) ekspozycje kredytowe „stracone” – obejmujące:
 - ekspozycje kredytowe, w przypadku których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 12 miesięcy,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa pogorszyła się w sposób nieodwracalnie uniemożliwiający spłacenie długu,
 - ekspozycje kredytowe wobec dłużników, w stosunku do których ogłoszono upadłość lub w stosunku do których nastąpiło otwarcie likwidacji, z wyjątkiem gdy następuje ona na podstawie przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji,

- ekspozycje kredytowe wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego,
- ekspozycje kredytowe kwestionowane przez dłużników na drodze postępowania sądowego,
- ekspozycje kredytowe wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony.

2. Przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych dokonuje się według danych aktualnych na dzień przeprowadzenia klasyfikacji.

3. Opóźnienie w spłacie części należnej raty kapitałowej lub odsetkowej, w kwocie nieprzekraczającej 200 zł, nie wymaga przeklasyfikowania ekspozycji kredytowej do wyższej kategorii ryzyka.

4. Jeżeli bank posiada więcej niż jedną ekspozycję kredytową wobec jednego dłużnika, wszystkie ekspozycje kredytowe wobec tego dłużnika klasyfikuje się do najwyższej kategorii ryzyka spośród kategorii przypisanych tym ekspozycjom, przy czym:

- 1) zasady tej nie stosuje się w przypadku, gdy ekspozycja kredytowa zaklasyfikowana została z uwzględnieniem zasad określonych w części I ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 niniejszego załącznika;
- 2) zmiana klasyfikacji kredytu detalicznego (pożyczki detalicznej) nie wpływa na klasyfikację kredytu mieszkaniowego (pożyczki mieszkaniowej) lub kredytu hipotecznego (pożyczki hipotecznej) oraz zmiana klasyfikacji kredytu mieszkaniowego (pożyczki mieszkaniowej) lub kredytu hipotecznego (pożyczki hipotecznej) nie wpływa na klasyfikację kredytu detalicznego (pożyczki detalicznej).

5. W przypadku ekspozycji kredytowych, których spłata jest uzależniona od podmiotów innych niż dłużnik (w szczególności należności z tytułu środków pieniężnych wpłacanych na zabezpieczenie zobowiązań osób trzecich), kryterium sytuacji ekonomiczno-finansowej stosuje się w odniesieniu do tego spośród tych podmiotów i dłużnika, którego sytuacja ekonomiczno-finansowa jest najgorsza.

6. W przypadku ekspozycji kredytowych stanowiących zobowiązania solidarne osób trzecich, kryterium sytuacji ekonomiczno-finansowej stosuje się w odniesieniu do tej z nich, której sytuacja ekonomiczno-finansowa jest najlepsza.

III. Zmiana klasyfikacji ekspozycji kredytowych

1. Ekspozycje kredytowe, w tym także ekspozycje kredytowe, których warunki spłaty zostały zmienione w wyniku podpisania nowych umów, mogą być, z zastrzeżeniem ust. 2, przeniesione do kolejnej kategorii o niższym stopniu ryzyka:

- 1) nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy terminowej obsługi zadłużenia (spłat rat kapitałowych i odsetek) – w przypadku ekspozycji kredytowych wobec osób fizycznych;
- 2) po odzyskaniu przez dłużnika pełnej zdolności kredytowej, jednak nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy terminowej obsługi zadłużenia (spłat rat kapitałowych i odsetek) – w przypadku pozostałych ekspozycji kredytowych.

2. Ekspozycje kredytowe wynikające z należności od Skarbu Państwa mogą być przeniesione bezpośrednio do kategorii „normalne” po całkowitym spłaceniu wszystkich zapadłych rat kapitałowych i odsetkowych.

IV. Częstotliwość przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, przeglądów i klasyfikacji ekspozycji kredytowych dokonuje się co najmniej raz na koniec każdego kwartału.

2. Kryterium sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika stosuje się co najmniej raz na rok – na koniec dowolnego kwartału, w przypadku ekspozycji kredytowych spełniających łącznie następujące warunki:

- 1) ekspozycja jest zaklasyfikowana do kategorii „normalne”;
- 2) kwota ekspozycji łącznie z innymi ekspozycjami banku wobec tego podmiotu nie przekracza równowartości w złotych kwoty 1 mln euro, obliczonej według kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego na dzień dokonywania klasyfikacji;
- 3) kwota ekspozycji łącznie z innymi ekspozycjami banku wobec tego podmiotu nie przekracza 10% funduszy własnych banku.

WYKAZ ZABEZPIECZEŃ EKSPOZYCJI KREDYTOWYCH

1. Zabezpieczenia umożliwiające zaklasyfikowanie ekspozycji kredytowej do kategorii „normalne”:

- 1) gwarancja lub poręczenie Skarbu Państwa, Narodowego Banku Polskiego lub Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 2) gwarancja lub poręczenie banku centralnego lub rządu państwa będącego członkiem Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD);
- 3) gwarancja lub poręczenie państwowej osoby prawnej, z wyłączeniem banków i zakładów ubezpieczeń, uprawnionej na podstawie odrębnych przepisów do ich udzielania w ramach realizacji powierzonych jej zadań państwowych w przypadku, gdy w budżecie państwa określono źródła sfinansowania ewentualnych zobowiązań;
- 3a)¹³⁾ umowa ubezpieczenia eksportowego lub gwarancja ubezpieczeniowa Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., objęta w sposób bezpośredni lub pośredni systemem gwarantowania wypłat przez Skarb Państwa, zawarta lub udzielona na podstawie przepisów o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, dla określonej umowy dotyczącej ekspozycji kredytowych – do wysokości iloczynu procentu, w jakim ryzyko wystąpienia zdarzenia objęte jest ochroną ubezpieczeniową lub gwarancyjną, i sumy odpowiednio ubezpieczenia lub gwarancji, jeżeli konieczność tworzenia rezerw celowych jest następstwem zdarzeń objętych tym ubezpieczeniem lub gwarancją;
- 3b)¹³⁾ gwarancja lub poręczenie Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w rozdziale 8a ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, a także regwancja lub reporeczenie, zabezpieczające zobowiązania funduszy poręczeniowych, jeśli są powiązane z określoną ekspozycją kredytową banku;
- 4) wpłata określonej kwoty w złotych lub w innej walucie wymiennej na rachunek banku, spełniająca warunki określone w art. 102 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, przy czym przeliczenia na złote należy dokonać według kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonywania klasyfikacji;
- 5) zastaw rejestrowy na prawach z papierów wartościowych emitowanych przez:
 - a) Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
 - b) banki centralne lub rządy państw będących członkiem OECD– według ich wartości godziwej;
- 6) przeniesienie na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności papierów wartościowych emitowanych przez:
 - a) Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
 - b) banki centralne lub rządy państw będących członkiem OECD– według ich wartości godziwej;
- 7)¹⁴⁾ wynikające z postanowień odrębnych przepisów instrumenty lub mechanizmy zabezpieczające Skarbu Państwa, które na podstawie tych przepisów, w zakresie zdolności do obniżenia ryzyka ekspozycji objętej tymi instrumentami lub mechanizmami, stanowią ekwiwalent zabezpieczeń wymienionych w pkt 1, o ile bank jest ich bezpośrednim beneficjentem.

2. Zabezpieczenia umożliwiające zastąpienie oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika oceną sytuacji ekonomiczno-finansowej wystawcy zabezpieczenia lub banku będącego emitentem papierów wartościowych albo zaangażowanego z tytułu operacji rozliczeniowych, które stanowią podstawę zabezpieczenia ekspozycji kredytowych:

- 1) gwarancja lub poręczenie banku mającego siedzibę w państwie będącym członkiem OECD;
- 2) przelew wierzytelności z akredytywy zabezpieczającej (akredytywa typu stand-by) otwartej lub potwierdzonej przez bank mający siedzibę w państwie będącym członkiem OECD;
- 3) (uchylony);¹⁵⁾

¹³⁾ Dodany przez § 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7.

¹⁴⁾ Dodany przez § 1 pkt 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 5.

¹⁵⁾ Przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7.

- 4)¹⁶⁾ gwarancja lub poręczenie Banku Gospodarstwa Krajowego udzielone z funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych ustaw;
- 5) (uchylony);¹⁵⁾
- 5a) (uchylony);¹⁷⁾
- 5b)¹⁸⁾ gwarancja lub poręczenie funduszu poręczeniowego posiadającego rating przyznany przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej¹⁰⁾ na poziomie inwestycyjnym;
- 6) gwarancja lub poręczenie jednostki samorządu terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym uwzględniana kwota zabezpieczenia powinna wynikać z uchwały właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego;
- 7) gwarancja lub poręczenie podmiotu, innego niż podmioty określone w pkt 1, 3¹⁵⁾, 4 i 6;
- 8) przeniesienie na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności bankowych papierów wartościowych emitowanych przez inne banki – według ich wartości godziwej;
- 9) zastaw rejestrowy na prawach z papierów wartościowych, o których mowa w pkt 8 – według ich wartości godziwej.

3. Zabezpieczenia umożliwiające pomniejszenie podstawy tworzenia rezerw celowych:

- 1) gwarancja lub poręczenie Skarbu Państwa, Narodowego Banku Polskiego lub Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 2) gwarancja lub poręczenie banku centralnego lub rządu państwa będącego członkiem OECD;
- 3) gwarancja lub poręczenie banku mającego siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw;
- 4) gwarancja lub poręczenie państwowej osoby prawnej, z wyłączeniem banków i zakładów ubezpieczeń, uprawnionej na podstawie odrębnych przepisów do ich udzielania w ramach realizacji powierzonych jej zadań państwowych w przypadku, gdy w budżecie państwa określono źródła sfinansowania ewentualnych zobowiązań;
- 5) przelew wierzytelności z akredytywy zabezpieczającej (akredytywa typu stand-by) otwartej lub potwierdzonej przez bank państwa będącego członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw;
- 6) umowa ubezpieczenia eksportowego lub gwarancja ubezpieczeniowa Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., objęta w sposób bezpośredni lub pośredni systemem gwarantowania wypłat przez Skarb Państwa, zawarta lub udzielona na podstawie przepisów o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, dla określonej umowy dotyczącej ekspozycji kredytowych – do wysokości iloczynu procentu, w jakim ryzyko wystąpienia zdarzenia objęte jest ochroną ubezpieczeniową lub gwarancyjną, i sumy odpowiednio ubezpieczenia lub gwarancji, jeżeli konieczność tworzenia rezerw celowych jest następstwem zdarzeń objętych tym ubezpieczeniem lub gwarancją;
- 7) cesja praw do świadczeń wynikających z umów ubezpieczenia eksportowego lub cesja praw wynikających z gwarancji ubezpieczeniowych, objęta w sposób bezpośredni lub pośredni systemem gwarantowania wypłat przez Skarb Państwa, zawartych lub udzielonych na podstawie przepisów o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych – do wysokości iloczynu procentu, w jakim ryzyko wystąpienia zdarzenia objęte jest ochroną ubezpieczeniową lub gwarancyjną, i sumy odpowiednio ubezpieczenia lub gwarancji, jeżeli konieczność tworzenia rezerw celowych jest następstwem zdarzeń objętych tym ubezpieczeniem lub gwarancją;
- 8)¹⁹⁾ gwarancja lub poręczenie Banku Gospodarstwa Krajowego udzielone z funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych ustaw;
- 9)²⁰⁾ gwarancja lub poręczenie Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w rozdziale 8a ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, a także regwarranty lub reporeczenie, zabezpieczające zobowiązania funduszy poręczeniowych, jeśli są powiązane z określoną ekspozycją kredytową banku;

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia wymienionego jako pierwsze w odnośniku 6.

¹⁷⁾ Dodany przez § 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4; uchylony przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7.

¹⁸⁾ Dodany przez § 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 lit. b rozporządzenia wymienionego jako pierwsze w odnośniku 6.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. c tiret pierwsze rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7.

- 9a) (uchylony);²¹⁾
- 9b)²²⁾ gwarancja lub poręczenie funduszu poręczeniowego posiadającego rating przyznany przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej¹⁰⁾ na poziomie inwestycyjnym;
- 10) gwarancja lub poręczenie jednostki samorządu terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, przy czym uwzględniana kwota zabezpieczenia powinna wynikać z uchwały właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego;
- 11) gwarancja lub poręczenie podmiotu o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, innego niż podmioty określone w pkt 1–4, 6, 8 i 10;
- 12) wpłata określonej kwoty w złotych lub w innej walucie wymiennej na rachunek banku, spełniająca warunki określone w art. 102 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, przy czym przeliczenia na złote należy dokonać według kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonywania klasyfikacji;
- 13) zastaw rejestrowy na wierzytelności z rachunku lokaty złożonej w:
- a) banku posiadającym ekspozycję kredytową lub
 - b) banku mającym siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa tego banku nie budzi obaw
- wraz z oświadczeniem o blokadzie lokaty oraz pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty;
- 14) przelew wierzytelności z rachunku lokaty złożonej w banku innym niż bank posiadający należność lub udzielone zobowiązanie pozabilansowe, wraz z oświadczeniem o blokadzie lokaty oraz pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty;
- 15) blokada rachunku lokaty złożonej w banku posiadającym ekspozycję kredytową wraz z pełnomocnictwem do pobrania środków z rachunku lokaty;
- 16)²³⁾ hipoteka powstała na:
- a) nieruchomości,
 - b) użytkowaniu wieczystym,
 - c) spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu;
- 17) przeniesienie na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności:
- a) papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
 - b) papierów wartościowych emitowanych przez banki centralne lub rządy państw będących członkiem OECD,
 - c) bankowych papierów wartościowych emitowanych przez inne banki
- według ich wartości godziwej;
- 18) zastaw rejestrowy na prawach z papierów wartościowych, o których mowa w pkt 17, według ich wartości godziwej;
- 19) przeniesienie na bank, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności papierów wartościowych, niewymienionych w pkt 17, będących w obrocie giełdowym w państwach będących członkiem OECD;
- 20) zastaw rejestrowy na prawach z papierów wartościowych, o których mowa w pkt 19;
- 21) zastaw na statku morskim wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteka morska);
- 22) zastaw na statku powietrznym wpisanym do rejestru państwowego statków powietrznych z odpowiednim zastosowaniem art. 11 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393, z późn. zm.²⁴⁾);
- 23) przeniesienie na bank przez dłużnika, do czasu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją, prawa własności rzeczy ruchomej, na warunkach określonych przez strony w umowie;

²¹⁾ Dodany przez § 1 pkt 3 lit. b tiret pierwsze rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4; uchylony przez § 1 pkt 2 lit. c tiret drugie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7.

²²⁾ Dodany przez § 1 pkt 3 lit. b tiret pierwsze rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. c tiret trzecie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 7.

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 768 oraz z 2015 r. poz. 978, 1221, 1586 i 1893.

- 24) zastaw rejestrowy na rzeczy ruchomej;
- 25) oświadczenie patronackie, zawierające zobowiązanie wystawcy do podjęcia działań wobec dłużnika, mających na celu utrzymanie terminowej obsługi ekspozycji kredytowej banku oraz utrzymanie niebudzącej obaw sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika, pod warunkiem że:
 - a) bank posiada opinię prawną potwierdzającą możliwość i skuteczność dochodzenia ewentualnych roszczeń wobec wystawcy oświadczenia,
 - b) zobowiązanie ciężące na wystawcy oświadczenia jest ujęte w jego księgach;
- 26) ubezpieczenie ekspozycji kredytowej w zakładzie ubezpieczeń mającym siedzibę w państwie będącym członkiem OECD w przypadku, gdy sytuacja ekonomiczno-finansowa zakładu ubezpieczeń nie budzi obaw;
- 27) bezwarunkowa cesja wierzytelności od kontrahentów mających siedzibę w państwach OECD, w przypadku gdy:
 - wierzytelność jest bezsporna i nieprzeterminowana oraz
 - ²⁵⁾ kontrahent posiada rating przyznany przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej¹⁰⁾ na poziomie inwestycyjnym.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 lit. b tiret drugie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 4.

LIMITY POMNIEJSZENIA KWOTY EKSPOZYCJI KREDYTOWEJ

Tabela nr 1

Limit pomniejszenia ekspozycji kredytowych, o których mowa w § 5 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia

Limit pomniejszenia w % kwoty ekspozycji kredytowej	Okres opóźnienia w spłacie w miesiącach
100	nie więcej niż 51
75	powyżej 51 i nie więcej niż 54
50	powyżej 54 i nie więcej niż 57
25	powyżej 57 i nie więcej niż 60
0	powyżej 60

Tabela nr 2

Limit pomniejszenia ekspozycji kredytowych, o których mowa w § 5 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia

Limit pomniejszenia w % kwoty ekspozycji kredytowej	Okres opóźnienia w spłacie w miesiącach
100	nie więcej niż 27
75	powyżej 27 i nie więcej niż 30
50	powyżej 30 i nie więcej niż 33
25	powyżej 33 i nie więcej niż 36
0	powyżej 36